

Prima instanță: Jud. Rîșcani
Jud. L.Holevițaia
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
M.Ciugure, A. Minciună, L. Popova

Î N C H E I E R E

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Tatiana Vieru
Judecători:	Oleg Sternioală Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Asociația Obștească „Asociația pentru Guvernare Eficientă și Responsabilă”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Asociația pentru Guvernare Eficientă și Responsabilă” împotriva Băncii Naționale a Moldovei privind constatarea încălcării dreptului de acces la informație și obligarea furnizării informației,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Asociația Obștească „Asociația pentru Guvernare Eficientă și Responsabilă” și menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 23 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 22 ianuarie 2016 Asociația Obștească „Asociația pentru Guvernare Eficientă și Responsabilă” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Băncii Naționale a Moldovei privind constatarea încălcării dreptului de acces la informație și obligarea furnizării informației.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 18 decembrie 2015 s-a adresat Băncii Naționale a Moldovei cu o cerere de acces la informație prin care a solicitat acces la dosarele de achiziție pentru procedurile nr. 201426503 OSS; 201407800 OSS;

13/01042 LP; 1594/13 LP; 14/00222 LP; 15/02386 LP; 15/02468 LP; 15/02662 LP; 15/02901 LP.

Totodată, a invocat că în solicitare a specificat că pentru a efectua o monitorizare detaliată a procedurilor de achiziție, conform proiectului Asociației, aceasta are nevoie să analizeze invitația la achiziție, PV al grupului de lucru (deschidere, evaluare), ofertele propuse de ofertanți, contractul încheiat și eventualele contestații dacă au fost depuse.

Explicat că, la 12 ianuarie 2016, Banca Națională a Moldovei a expediat scrisoarea nr. 17-0202-1/41/65 prin care a comunicat că poate furniza doar informația prevăzută la art.70 alin. (1) lit. a) și b) ale Legii cu privire la achizițiile publice.

Consideră că, răspunsul Băncii Naționale a Moldovei din 12 ianuarie 2016 reprezintă un refuz efectiv de a furniza informația, care este ilegal și neîntemeiat și prin care a fost încălcat dreptul constituțional de acces la informație al asociației reclamante.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 23 mai 2016, acțiunea înaintată de Asociația Obștească „Asociația pentru Guvernare Eficientă și Responsabilă” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Asociația Obștească „Asociația pentru Guvernare Eficientă și Responsabilă” prin intermediul avocatului Tănase Victor și s-a menținut hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 23 mai 2016.

La 20 aprilie 2017 Asociația Obștească „Asociația pentru Guvernare Eficientă și Responsabilă” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 și a hotărârii Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 23 mai 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normale de drept invocate ca fiind lezate.

La 30 iunie 2017 Banca Națională a Moldovei și-a exercitat dreptul de a depune referință la cererea de recurs declarată de Asociația Obștească „Asociația pentru

Guvernare Eficientă și Responsabilă” prin intermediul avocatului Tănase Victor, solicitând respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 08 februarie 2017, expedită în adresa părților la 10 martie 2017 (f.d 77), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 a fost depus la 20 aprilie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Asociația Obștească „Asociația pentru Guvernare Eficientă și Responsabilă” nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Asociația Obștească „Asociația pentru Guvernare Eficientă și Responsabilă” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu